Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 263-ҳадис

263 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ
تَقُمُّ الْمَسْجِدَ أَوْ شَابّاً، فَفَقَدَهَا أَوْ فَقَدَهُ رَسُولُ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَ عَنْهَا أَوْ عَنْهُ،
فَقَالُوا : مَاتَ، قَالَ : «أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمُونِي؟ !»
فَكَأَنَّهُمْ صَغَّرُوا أَمْرَهَا أَوْ أَمْرَهُ، فَقَالَ : دُلُّونِي
عَلَى قَبْرِهِ » فَدَلُّوهُ، فَصَلَّى عَلَيهَا، ثُمَّ قَالَ : «إِنَّ هَذِهِ
الْقُبُورَ مَمْلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وإِنَّ اللهَ تَعَالَى
يُنَوِّرُهَا لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ ». مُتَّفَقٌ عَلَيهِ . [خ 1337، م
956].

قَوْلُهُ : «تَقُمُّ » هُوَ بِفَتْحِ التَّاءِ وَضَمِّ الْقَافِ؛ أَيْ :
تَكنُسُ، وَ «الْقُمَامَةُ »: الْكُنَاسَةُ، وَ «آذَنْتُمونِي » بِمَدِّ
الْهَمْزَةِ : أَيْ : أَعْلَمتُمُونِي

1. Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Қора танли бир аёл [ёки йигит] масжидни супуриб юрар эди. Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни тополмай, у аёл [ёки киши] ҳақида сўрадилар. «У вафот қилди», дейишди. У зот: **«Буни менга айтмабсизлар-да»**, дедилар. У аёлнинг ишини [ёки у кишининг ишини] арзимас санашгандек эди. У зот: **«Менга унинг қабрини кўрсатинглар»**, дегандилар, у зотга кўрсатишди. Шунда у зот унга жаноза ўқидиларда, сўнгра: **«Бу қабрлар ўз аҳли учун зулматга тўладир. Аллоҳ азза ва жалла менинг намозим билан уларни мунаввар қилади»**, дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz